

David L. Beck
Generální prezident Mladých mužů

Velkolepé Aronovo kněžství

Je nesmírně důležité, abyste plnili svou povinnost vůči Bohu. Jsem přesvědčen, že ji plnit budete.

Je pro mne ctí mluvit dnes večer k úžasným mladým mužům v Církvi. A je pro mne požehnaným setkávát se s mnohými z vás po celém světě. Vaše nadšení je nakažlivé.

Čelíte problémům s neobyčejnou silou a odvahou. Vyjadřuji vám lásku a chovám k vám důvěru.

Inspirujete ty, kteří jsou kolem vás, více, než si dokážete představit. Naslouchejte slovům jednoho mladého muže, který nesdílí naši víru, jak se snaží popsat svého kamaráda, který je nositelem Aronova kněžství: „Uvědomuji si, že na Luisovi je něco zvláštního. ... Je jiný než ... ostatní. Zkrátka to na něm vidíte. ... Ani nevím, co to je, ale je jiný než všichni ostatní. Prostě to cítíte; není to [něco], ... co vidíte očima. Prostě to cítíte.“

To, co Luise i vás odlišuje od ostatních mladých mužů, je něco velmi důležitého. Obdrželi jste Aronovo kněžství. Je to posvátný dar, a mnozí ho plně nedoceňují. Dnes večer bych vám rád pomohl poznat, jak sami pro sebe můžete objevit velkolepost Aronova kněžství.

I. Bůh vám důvěřuje

Když vám Bůh svěřuje své posvátné kněžství, projevuje vám tím velkou důvěru. Ví, že vám může důvěřovat, že budete používat kněžství ke službě druhým právě tak, jako důvěřuje i jiným mladým mužům, že vykonají ně- které Jeho nanejvýš důležité úkoly.

Například bez dvou mladých mužů, kterým Bůh důvěřoval, by svět neměl mocné svědectví o Ježíši Kristu v podobě Knihy Mormonovy. Mormonovi – proroku, který tento posvátný záznam sestavil – bylo teprve 10 let, když dostal za úkol sledovat historii svého lidu a později ji zaznamenat. Ve věku 15 let byl „navštíven Pánem a okusil ... a poznal dobrotivost Ježíšovu“. (Mormon 1:15.)

Knihu Mormonovu přeložil a vydal

Joseph Smith, který byl povolán ke svému velkému dílu ve 14 letech, kdy ho navštívili Nebeský Otec a Ježíš Kristus.

President Thomas S. Monson řekl: „Očekávají se od vás veliké věci. ... Jako zvuk polnice se nese slovo Páně určené vám i mně a nositelům kněžství, ať jsou kdekoli: „Pročež, necht' každý muž se učí povinností svým a necht' se učí jednati v úřadu, do něhož je určen, ve vši pílí.““ („Výzva k odvaze“, *Liabona*, květen 2004, 54, 57.)

II. Nový program Povinnost vůči Bohu

Aby vám Církev pomohla přijmout tuto naléhavou výzvu, zavádí novou verzi programu Povinnost vůči Bohu, který president Henry B. Eyring již dnes oznámil. Jsem tímto programem nadšený. Počínaje červnem budou tyto materiály zasílány vašim biskupům a presidentům odboček. Měli byste je začít používat, jakmile je dostanete.

Jako jáhnové, učitelé a kněží se budete účastnit činností, které vám pomohou budovat duchovní sílu a učit se kněžským povinností a plnit je. Každá činnost se řídí podle tohoto jednoduchého vzoru:

Nejprve se budete **učit** o dané zásadě evangelia nebo kněžské povinnosti. Zjistíte, co si Nebeský Otec přeje, abyste dělali, a budete se snažit získat duchovní svědectví o tom, proč je to důležité.

Pak si naplánujete, že budete **jednat** podle toho, čemu jste se naučili. Povzbuzujeme vás, abyste své plány založili na vlastních potřebách, okolnostech a příležitostech sloužit druhým. Toto je úžasná možnost přijmout zodpovědnost za svůj vlastní růst a rozvíjení duchovní samostatnosti.

Pak se s druhými **podělíte** o to, čemu jste se naučili a co jste zažili. Přitom posílíte své svědectví a budete budovat víru těch, kteří jsou kolem

vás. Budete tak lépe schopni mluvit o evangeliu s ostatními.

Jsem vděčný jednomu mladému muži za to, že se se mnou podělil o tento zážitek. On a další nositel Aronova kněžství byli pověřeni, aby požehnali svátost muži, který nemohl vycházet z domu a byl velmi nemocný. Přišli k němu domů, aniž by věděli, že kvůli nedávným léčebným procedurám nesmí nic jíst – dokonce ani kousek chleba ze svátosti. Poté, co požehnali chléb, mladík podal svátost nemocnému muži. Ten si vzal kousek požehnaného chleba, chvíli počkal a poté si ho přitiskl ke rtům. Mladý muž řekl, že když viděl, jak tento věrný bratr vyjadřuje úctu ke svátosti, měl pocit, že sleduje, jak líbá nohy Spasiteli. Bylo zcela jasné, že Spasitele miluje.

Onoho dne si tento mladík uvědomil význam svátosti nezapomenutelným způsobem. I vy budete mít posvátné zážitky, podobně jako tento mladý muž.

Vaši rodiče, vedoucí a členové kvora hrají v programu Povinnost vůči Bohu důležitou roli. Během nedělních shromáždění kvora budete mít pravidelné příležitosti učit se, jednat i sdílet zážitky s druhými. Nový program Povinnost vůči Bohu vás povede na cestě k tomu, abyste plnili svou povinnost vůči Bohu a objevovali velkolepost Aronova kněžství.

III. Plňte svou povinnost vůči Bohu

Během loňského roku jsem byl na cestě, která navždy změnila můj náhled na vás i na Aronovo kněžství. Jsem nadšený z toho, že sami pro sebe objevíte to, co jsem objevil já. Dozvíte se, proč je Aronovo kněžství ve vašem životě tak důležité, a jak zcela zásadní je pro Církev. Budete schopni pochopit, proč se o něm mluví jako o jedné z „hlavních částí“ kněžství. (Viz NaS 107:6.) Lépe porozumíte významu klíčů kněžství, služby andělů a přípravného evangelia. (Viz NaS 13; 84:26.)

Satan by rád, abyste si mysleli, že jste příliš mladí nebo že je vás příliš málo na to, abyste s Aronovým kněžstvím vykonali něco významného. Nic z toho není pravda.

Boží slova určená Mojžíšovi platí pro vás i v dnešní době: „Viz, ty jsi syn můj; ... a mám pro tebe práci.“ (Mojžíš 1:4, 6.)

Dal vám svou moc, abyste konali velké věci. Když budete plnit svou povinnost vůči Bohu, budete tím posilovat svou rodinu a žehnat jí. Toto je vaší největší kněžskou povinností. Poslechněte si matku, která popisuje, jaký vliv má její syn na jejich rodinu: „Leo má v naší rodině kněžství, a je to ohromné požehnání. Je dobrým příkladem pro sourozence; ... dbá na to, aby se vždy pomodlili. O nedělích

roznáší svátost. Jeho malý bratr ho sleduje. Pomáhá ... s rodinnou modlitbou. Ví, že bude i nadále požehnaním, až bude starší. Bude moci pokřtít svého mladšího bratra. Je to pro nás útěcha a dar.“

Když budete plnit svou povinnost vůči Bohu, budete podávat pomocnou ruku kamarádům, kteří nesdílejí naši víru, a pomůžete je připravit na vstup do Círky. Budete nad nimi bdít a posilovat je jako skuteční bratři. Vydáte se na záchranu ostatních mladých mužů, kteří sešli z cesty.

Když budete plnit svou povinnost vůči Bohu, budete vždy a za všech okolností silou ve věci dobra. Váš spravedlivý příklad a věrná kněžská služba budou mocným způsobem vyzývat všechny ty, které znáte, aby přišli ke Kristu.

Nefitě ve své nejkritičtější chvíli spoléhali na mladého muže Mormona, na jeho vedení a inspiraci. (Viz Mormon 2:1–2.) Dnes spoléháme na vás, že budete velkou posilou pro Církev a silou ve věci dobra na zemi. Právě to od vás Pán očekává.

IV. Staňte se věrnými muži v kněžství

Svědčím o tom, že když se stanete věrnými muži v kněžství, pocítíte, jak se vaše srdce mění. Budete se snažit být naprosto čistými a hodnými žehnat a roznášet svátost. Budete

jednat s každou mladou ženou laskavě a uctivě. Budete ctít rodiče. Nebudete urážet Ducha tím, o čem přemýšlíte, co říkáte nebo děláte. Poznáte Pána, jemuž sloužíte, a budete se vždy snažit být takovými, jako je On.

Svědčím o tom, že věrná služba v Aronově kněžství změní život těch, kterým sloužíte. Jsou zde lidé, kteří potřebují vaši kněžskou službu. Vaše rodina vás potřebuje. Vaše kворum vás potřebuje. Církev vás potřebuje. Svět vás potřebuje.

Je nesmírně důležité, abyste plnili svou povinnost vůči Bohu. Jsem přesvědčen, že ji plnit budete.

Jednoho chladného rána před několika týdny jsem si šel zaběhat podél řeky Tejo v portugalském Lisabonu. Doběhl jsem k pomníku věnovanému portugalským cestovatelům z minulých staletí. Když jsem se zastavil, vycházející slunce zaplavovalo impozantní pomník i mě svými hřejivými paprsky. Když jsem se díval do odhodlaných tváří cestovatelů, kteří hleděli směrem přes moře, pocítil jsem inspiraci. Tito muži byli ochotni vykonat to, co vykonal jen málokdo. Opustili důvěrně známý a pohodlný svět, odvážně vypluli na neznámý oceán a objevili nové země. Změnili svět.

Když myslím na onen pomník odvážných cestovatelů, vidím vás. Vidím vás na vaší osobní cestě, po níž se v dnešním světě rozhodne jít málokdo. Vidím vás, jak plníte svou povinnost vůči Bohu.

Modlím se o to, abychom všichni rozuměli velkoleposti Aronova kněžství a abychom, tak jako Bůh, důvěřovali těm, kteří jsou jeho nositeli. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

President Dieter F. Uchtdorf
Druhý rádce v Prvním předsednictvu

Pokračujte s trpělivostí

Lekce, kterým se díky trpělivosti naučíme, vytříbí náš charakter, pozvednou náš život a rozbojní naše štěstí.

V 60. letech začal jeden profesor na Stanfordské universitě s jednoduchým experimentem, při němž zkoumal sílu vůle u čtyřletých dětí. Dal před ně veliký žvýkačí bonbon a poté jim řekl, že ho mohou sníst hned, anebo – pokud počkají 15 minut – mohou mít bonbony dva.

Pak nechal děti o samotě a za polo-propustným zrcadlem sledoval, co se stane. Některé děti snědly bonbon okamžitě; jiné to vydržely, než se poddaly pokušení, jen několik minut. A pouze 30 procent dětí dokázalo počkat.

Experiment nakonec nebyl tak zajímavý, a dotyčný profesor se začal věnovat výzkumu v jiné oblasti, neboť – jak sám řekl: „Množství experimentů s dětmi snažícími se nepojídat bonbony je dost omezené.“ Nicméně s postupem let profesor tyto děti i nadále sledoval a začal pozorovat zajímavý vztah: děti, které nedokázaly počkat, to měly později v životě těžší a měly více problémů s chováním, zatímco ty, které počkaly, se zdály být optimističtější a lépe motivované, měly lepší známky i příjmy a měly zdravější vztahy.

Z jednoduchého experimentu s dětmi a bonbony se nakonec stala významná studie, podle níž je schopnost čekat – být trpělivý – klíčovou charakterovou vlastností, jež může

předpovědět budoucí životní úspěch.¹

Čekání může být těžké

Čekání může být těžké. Vědí to jak děti, tak dospělí. Žijeme ve světě nabízejícím rychlé občerstvení, rychlé zasílání zpráv, filmy na přání a okamžité odpovědi na ty nejbanálnější i nejhlubší otázky. Neradi na něco čekáme. Některým se dokonce i zvyšuje tlak, když se jejich fronta u pokladny v obchodě hýbe pomaleji než ty kolem.

Trpělivost – schopnost dočasně odložit vlastní touhy – je ušlechtilou a vzácnou ctností. Chceme to, co chceme, a chceme to hned. Proto se již samotná představa trpělivosti může zdát nepříjemná, a občas i otravná.

Avšak nejsme-li trpěliví, nemůžeme těšit Boha; a nemůžeme se stát dokonalými. Trpělivost je v podstatě očišťující proces, jenž tříbí rozum, prohlubuje štěstí, usměrňuje skutky, a poskytuje naději na klid.

My, rodiče, víme, jak nemoudré by bylo splnit každíčké přání našich dětí. Ale děti nejsou ty jediné, komu škodí, když jsou zasypány okamžitým uspokojením. Náš Nebeský Otec ví to, čemu časem porozumějí i dobří rodiče: mají-li děti někdy dospět a dosáhnout svých možností, musejí se naučit čekat.